

155

Nie zna śmierci Pan żywota

t.: F. Karpiński, XVIII w.

1. Nie zna śmier - ci Pan ży - wo - ta,

Cho - ciał prze - szedł przez jej wro - ta, Ro - zer - wa - ła

gro - bu pę - ta Rę - ka świę - ta Al - le - lu - ja.

2. Twój, Adamie, dług splecony, * Okup ludzki do -
kończony; = Wnijdziesz w niebo z szczęśliwymi * Dzieć -
mi twymi. *Alleluja!*

3. Próżno, strażę, grób strzeżecie! * Już Go tutaj nie
znajdziecie: = Wstał, przeniknął skalne mury * Bóg na -
tury. *Alleluja!*

4. Teraz On na ludzkie plemię * I na miłą patrzy zie -
mię, = Która drogo dziś przybrana * Kosztem Pana.
Alleluja!

5. Przez Twe święte zmartwychwstanie * Z grzechów
powstać daj nam, Panie = Potem z Tobą królowanie. *
Alleluja, alleluja!

O, Panie, Ty nam dajesz

t. i m.: O. Vercruysse, opr.: M. Stecka

1. O Pa - nie, Ty nam da - jesz

Cia - ło swe i Krew. O Pa - nie, Ty nam da - jesz

Cia - ło swe i Krew. Do Cie - bie więc i - dzie-my, wciąż ra-

do - sną nio - sąc pieśń. Ref.: Ty

je-steś Bo-giem wier-nym na wie - czny czas. Ty

je - steś Bo - giem wier - nym na wie-czny czas.

2. Przez dar Twojego chleba, dobry Boże nasz. (2x) * Rodzinę bratnią czynisz z nas, miłować uczysz nas. Ty jesteś...

3. To Twoje miłowanie dało wolność nam. (2x) * Chwalimy święte Imię Boga, jak uczyłeś nas. Ty jesteś...

4. Tyś nam wyznaczył drogę wiodącą na Twój szlak. (2x) * Idziemy więc, by radość nieść, tam gdzie jej światu brak. Ty jesteś...

m.: francuska (Euch.)

1. Je-zu-sa u-kry-te-go mam w Sa-kra-men-cie
 czcić,* Wszy-stko od-dać dla Nie-go,
 Je-go Mi-ło-ścia żyć. On się nam da-je
 ca-ły, z na-mi za-mie-szał tu;*
 Dla Je-go Bos-kiej chwa-ły ży-cie po-święć-my
 Mu.* Wia-rą u-ko-rzyć trze-ba
 zmy-sły i ro-zum swój,* Bo tu już nie ma
 chle-ba, to Bóg, to Je-zus mój!

2. Tu Mu ciągle Hosanna śpiewa anielski chór, *
 A ta cześć nieustanna, to dla nas biednych wzór. * Dzie-
 lić z nami wygnanie Jego rozkosze są: * Niechże z Nim
 przebywanie będzie radością naszą! * On wie, co udręcze-
 nie, On zna, co smutku łązy; * Powiem Mu swe cierpienie,
 bo serce z bólu drży.

3. O Niebo mojej duszy, najśłodszy Jezu mój, * Dla
 mnie wśród ziemskiej suszy Tyś szczęścia pełen źródło. *
 Tyś w Wieczerniku siebie raz tylko uczniom dał, * W oł-
 tarzcu się jak w niebie powszednim chlebem stał. *
 Chciałbym tu być aniołem, co śpiewa ciągle cześć, *
 Z rozpromienionym czołem Tobie swe serce nieść.

Wesel się, Królowo miła

Ant. *Regina caeli*, pap. Grzegorza V.

t.: J. W. (Miod.)

m.: T. Klonowski (Klon.)

1. We - sel się Kró - lo - wo mi - ła;*
 Bo Ten, któ - re - goś zro - dzi - ła,*
 Zmar - twych - wstał Pan nad Pa -
 Módl się do Nie - go za
 na - mi,* Al - le -
 na - mi.
 lu - ja, al - le - lu - ja!

2. Ciesz się i wesel się w niebie, * Proś Go za nami
 w potrzebie, * Byśmy się też tam dostali * I na wiek wie-
 ków śpiewali: *Alleluja, alleluja!*